

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

2. Quòd dissimilis ritus ac c[a]eremoni[a]e non pugna[n]t cum Euangelio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

pressè notantur in scriptura. Sic Ordo, id est, ministerium verbi, habet suam promissionem & mandatum, Matthæi 28 Marc. ultimo. Ezechiel. tertio. Sic confirmatio per Euangelium habet promissionem, Matth 24. qui perseuerauerit in fide vsque ad finem, &cæt. Sic vinctio Marc 6. & Iac 5. Sic matrimonium Hebr 13 Debet igitur & hic esse consensus in administratione sacramentorum. Nam fides per sacramenta & verbum Dei circa sacramentum vel elementum certificatur de acceptione gratiæ & voluntate Dei erga nos, sicut contractus confirmatur sigillo &cæt. Igitur in doctrina verbi & administratione Sacramentorum debet esse vniformitas, & non dissimilitudo: maximè enim Ecclesiam ædificat & iuuat iste consensus: est autem perniciosissimum conscientijs, dissimilitudinem habere in doctrina & vsu sacramentorum.

2. Secundò, in Ecclesia post doctrinam Euangelij & vsum Sacramentorum, sunt ritus, traditiones & cæremonix, ieiunia, feriæ, &cæt. & illa non sunt ipsa iustitia. Roma. 14. Regnum Dei non est cibus & potus, sed iustitia, pax & gaudium in Spiritu sancto: ideo non est ibi ad eò necessaria vnitas & similitudo traditionum in Ecclesia, quemadmodum est in doctrina & vsu sacramentorum: in fide oportet omnes vnum esse in Christo, Ephesio. quarto. Vna fides, vnum baptisma. Non pugnant ergo cum Euangelio diuersi & dissimiles ritus, quia fides tenet verbum Euangelij & Christum, quibus homo coram Deo pronunciatur iustus. Itaque diuersitas traditionum ac dissimilitudo cæremoniarum non adimit iustificationem, nec tribuit vnitas vel similitudo: fides enim in Christum antecedit, ac habet potissima Quare non debent rixari aut mutuò se condemnare Christiani propter dissimilitudinem rituum, cæremoniarum, &cæt. Sicut olim contigit, cum pontificet

Romani excommunicarunt orientales in Græcia, eo quòd alio tempore celebrabant pascha, & abolebant imagines in templis, & utebantur in Missa pane fermentato, & hoc genus alia vsurpabant, sicut hodiè aduersarij calumniantur sal, herbas, aquam benedictam, vexilla, cereos &c. non sunt tamen condignæ causæ de quibus rixemur inter nos Christiani. Quare piè statuit Nicenum concilium, vt quælibet Ecclesia suos veteres mores retineret, nec de ritibus inter se rixentur. & Ambrosius matri Augustini respondit, vt Romæ obseruaret mores Romanos, cum illis ieiunando sabbatho, & Mediolani cū illis more illorum ieiunaret: Et quia nullus Catholicorum habet in istis rebus ac ritibus opinionem iustitiæ, quare tam iniuste condemnantur? Si liberum est obseruare traditiones, nec dissimilitudo traditionum contraria est Euangelio, ad quid ita cauillantur? Et quanuis illa dissimilitudo nihil facit ad iustitiam, nec illi derogat, vnitas tamen maximè habet apud imperitos vtilitatē: maximè enim conciliat & vnitatem retinet similitudo traditionū. Quantum igitur fieri potest, illi similitudini est studendum propter tranquillitatem & pacem Ecclesiæ, propter charitatem & obedientiam & reuerentiam superiorum: idè violatores & cōtemptores similitudinis nihil efficiunt aliud, nisi vt nouitatē inducant, & populum reddant attonitū & ancipitem. Paulus nō volebat in æternum manducare carnes, ne frater offendatur &c. qui tamen sciebat non fuisse peccatū manducare carnes, sed simpliciorum ac infirmorum habenda est ratio.

Tertiò, traditiones & ritus in Ecclesia sunt quasi serui, ad maiestatem faciendam verbo Dei, Sacramētis, ac rebus diuinis. Sic ad decorem & honestatem verbi sunt dies, tempora & loca. Sic in administratione Sacramentorū sunt vestimenta, apparatus ceremoniarum,

30